

**Informatie over gevan-
genen,
fondsenwerving,
evenementen,
acties,
verslagen
en meer op**

JUNE11.ORG

INTERNATIONALE DAG VAN SOLIDARITEIT MET MARIUS

11 JUNI

**HET LANDSCHAP
VERANDERT**

MASON EN LANGDURIG GEDETINEERDE ANARCHISTEN

11 juni

Internationale Dag van Solidariteit met Marius Mason en langdurig gedetineerde anarchist

2025

Het Landschap Verandert

het organiseren van een algemene staking. Sean Swain zet zijn samenwerking met Final Straw Radio voort. Kameraad Z heeft ook met Final Straw samengewerkt en artikelen geschreven voor Texas Observer Magazine. Xinachtli heeft een nieuwe fondsenwervingscampagne.

Internationaal vieren we dat Claudio Lavazza vorig jaar uit de gevangenis is vrijgelaten, na een leven lang anarchistisch activisme. We wijzen ook op de voortdurende strijd van Alfredo Cospito en nu ook Francisco Solar (respectievelijk in Italië en Chili) tegen hun bijzonder gruwelijke omstandigheden. Mónica Caballero blijft zich organiseren en zich uitspreken vanuit de Chileense gevangnissen, en we hebben onlangs enkele oproepen tot financiële steun gezien. Ook in Griekenland is er nieuwe repressie begonnen, nadat een ongelukkige explosie in Athene een kameraad doodde en een andere, Marianna, verwondde. We staan achter alle kameraden die na de explosie zijn aangeklaagd. Ook is het verzoek van Nikos Maziotis om voorwaardelijke vrijlating door de Griekse rechtbanken afgewezen, omdat hij de voor de hand liggende waarheid uitsprak dat “revolutionairen niet ‘gecorrigeerd’ of ‘moreel verbeterd’ worden”, dus hij zal naar verwachting zijn volledige straf uitzitten. Ten slotte hebben we nog twee anarchist

toegevoegd aan onze lijst van langdurig gedetineerden, nu de Chileense staat zich opmaakt om Aldo en Lucas Hernandez te vervolgen – beiden riskeren tientallen jaren gevangenisstraf en zitten sinds december 2022 in voorlopige hechtenis. Met elke nieuwe en voortdurende poging van de staten van de wereld om gehoorzaamheid aan hun onderdrukkende programma’s af te dwingen, erkennen ook wij een dringende behoefte aan hun vernietiging.

Malik Muhammad schrijft een column op zijn blog waarin hij verhalen vertelt over en interviews houdt met mensen die hij in de isolatiecel heeft ontmoet. Via zijn connecties met andere anarchisten deelt Michael Kimble radicale zwarte geschiedenis in zijn blok tijdens Black History Month en Black August. Op deze manieren verbinden anarchistische gevangenen de strijd en radicalisering binnen de gevangenis met de grotere beweging buiten de gevangenis.

Het omgekeerde is ook waar. Door de aard van hun positie versterken anarchistische gevangenen de grotere beweging door haar analyse, methoden en prioriteiten te informeren. Door hen op te nemen in de anarchistische ruimte ontrafelen we de mystiek rond gevangenschap en leren we elkaar best practices en overlevingstechnieken. Dit stelt anderen op hun beurt in staat om de nodige risico's te nemen, wetende dat ze niet alleen zijn. Onze toewijding om onze gevangenen te steunen houdt ons trouw aan onze waarde om de staatsmacht te confronteren, zelfs waar die het machtigst is. Door relaties te onderhouden en de deelname aan de beweging te faciliteren van mensen die fysiek van ons zijn weggenomen, krijgen anarchisten een vleugel van strijd die zich "achter de vijand bevindt". De macht om te opsluiten, te laten verdwijnen, het zwijgen op te leggen, kameraden, familie en vrienden te stelen, moet worden betwist. En die betwisting kan alleen plaatsvinden met andere gepolitiseerde en revolutionaire gevangenen. Door elkaar te ontmoeten en samen te strijden in de gevangenis, worden de banden tussen gecriminaliseerde mensen en de onderklassen versterkt: een informele en onregelmatige bijeenkomst van vijanden van de staat.

Onze stappen naar een leven in vrijheid worden ongetwijfeld gevormd en versterkt door samen te strijden met degenen die door de staat gevangen worden gehouden. De vindingrijkheid en moed die nodig zijn om te overleven en je waarden te behouden, kunnen ons veel leren over de geestkracht die we nodig hebben om vooruit te komen. Moge 11 juni een dag zijn om stil te staan bij degenen van wie we houden binnen de gevangenis, degenen met wie we groeien en strijden en die opgesloten zitten, en om verdere stappen te zetten tegen deze wereld vol gevangenen en de krachten die deze in stand houden.

Updates over gevangenen:

Marius Mason is nu minder dan twee jaar verwijderd van zijn vrijlating! Ondanks de vooruitgang die hij voor zichzelf en andere transgender gevangenen heeft geboekt, en vanwege het anti-transbeleid van de Amerikaanse federale overheid, werd hij in maart overgeplaatst naar een vrouwengevangenis in Danbury, Connecticut. De staat eist nu ook dat we Marius in onze correspondentie bij zijn oude naam noemen. Michael Kimble is onlangs ook overgeplaatst naar een andere gevangenis in Alabama. Hij werkt nog steeds aan zijn herziening van zijn straf en blijft deelnemen aan anarchistische publicaties. Na een hongerstaking vanwege het in beslag nemen van zijn eigendommen en andere intimidaties, werd Malik Muhammad overgeplaatst naar een andere gevangenis in Oregon. Ook in deze gevangenis is hij het doelwit geworden en in eenzame opsluiting geplaatst, valselijk beschuldigd van

De lente breekt aan en het is weer tijd om uit te kijken naar 11 juni, de Internationale Dag van Solidariteit met Marius Mason en langdurig gedetineerde anarchisten. Hoewel we deze dag vierden om aandacht te vragen voor Marius en andere anarchistische gevangenen die door hun lange straffen dreigen te worden vergeten, denken we ook voortdurend na over hoe we kunnen benadrukken hoe belangrijk gevangenen zijn, en hoe belangrijk de strijd tegen gevangenen in zijn geheel is, op onze weg naar vrijheid.

De gevangenis heeft van oudsher een rebels en revolutionair potentieel. De gevangenis is een plek waar rebellen elkaar ontmoeten, samen leren en zich organiseren. Door het historische erfgoed van opstanden binnen de gevangenis is de gevangenis van vandaag nog beter uitgerust om breuken te beheersen, te isoleren en te onderdrukken. Toch is de gevangenis, net als al het andere, niet totaal in haar vermogen om te controleren of te onderdrukken. Ondanks de onderdrukking, ondanks de verstikkende effecten van zaken als drugs en institutioneel geweld, blijven gevangenen innoveren en zich aanpassen, en kunnen wij buiten de gevangenis hetzelfde blijven doen, in onze solidariteitsrelaties en in onze stappen naar een wereld zonder gevangenen. Dit jaar worden we getroffen door een visioen van een zaadje dat door vuur is ontkiemd. Het wacht op de hitte en de rook om aan te geven wanneer de omgeving is vrijgemaakt en geschikt is om zijn kans op leven te grijpen. In een hyperbeschaafde wereld die in haar streven naar dominantie heeft geprobeerd vuur uit te bannen, moeten we het oude in brand steken en een nieuw leven tot stand brengen.

Nu de terreur van deze dominante orde nieuwe, of in ieder geval voorheen verborgen hoogten bereikt, denken we na over hoe we nieuwe wegen en relaties kunnen aanmoedigen naast terrein dat sinds het begin potentieel heeft gehad en opstand heeft belichaamd. Onze wegen zullen experimenteren, aanpassingsvermogen en vindingrijkheid blijven vereisen. Mogen we worden aangewakkerd door het uitsterven van oude krachten en worden gestimuleerd door onze bereidheid tot en het omarmen van nieuwe manieren van leven!

Er is een trotse geschiedenis van anarchisten en andere radicalen die elkaar in de gevangenis ontmoetten en een geschiedenis van hen die anderen begeleidden en

onderwezen. De zwarte bevrijdingsstrijd en aanverwante strijd in de VS creëerden radicaliseringshaarden binnen gevangenissen, mochten ze worden gevangengenomen, die leidden tot momenten zoals de Attica-opstand in 1971. Overplaatsingen van langdurig recalcitrante gevangenen leidden tot ontmoetingen van gelijkgestemden, zoals toen Sundiata Acoli, Joe Joe Bowen, Hanif Shabazz Bey en Ray Luc Levasseur elkaar ontmoetten in Marion, Illinois. Joe Joe bleef bijvoorbeeld nog lang daarna guerrillastrategieën onderwijzen. Langdurig gedetineerde anarchisten zijn betrokken geweest bij hongerstakingen en werkstakingen in gevangenissen over de hele wereld, met name veel Griekse kameraden, zoals Nikos Maziotis. De Chileense anarchisten, subversieven en Mapuche-gevangenen schrijven gezamenlijk verklaringen voor vele actiedagen, niet in de laatste plaats Mónica Caballero, die verbonden blijft met de strijd buiten de muren. Ze inspireren ook tot verzet buiten de gevangenis, zoals we zien in veel acties uit solidariteit met de bovengenoemde kameraden, en van recent belang: de 180 dagen durende hongerstaking van Alredo Cospito, die, voordat hij vorig jaar eindigde, tot zoveel opruiende acties leidde. Er zijn ook gevallen geweest waarin ouderen en levenslang veroordeelden de verantwoordelijkheid op zich namen voor massale acties om anderen te beschermen tegen extra straf en gevolgen.

De staat gebruikt gevangenissen om opstandige individuen, revolutionaire projecten en organisatie buiten de gevangenis te beperken en in bedwang te houden. Dit kan soms averechts werken en de gevangenis veranderen in een broeinest van opstand en radicalisering. Om zich aan te passen aan het revolutionaire potentieel van de organisatie van gevangenen, maken moderne gevangenissen gebruik van verschillende instrumenten om de beweging van mensen, ideeën en vaardigheden te controleren in een poging om potentiële opstanden de kop in te drukken. Deze instrumenten omvatten surveillance – in toenemende mate technologisch – van individuen, bewegingen en relaties, en het aanwakken van verdeeldheid tussen klassen van gevangenen, waardoor ze tegen elkaar worden opgezet. Direct fysiek geweld en isolatie worden nog vrijer gebruikt tegen onruststokers, voorvechters en leraren. Naast het in isolatie plaatsen van iemand, soms voor tientallen jaren, verplaatst het systeem mensen ook weg uit hun blok, weg van degenen die ze vertrouwen en met wie ze zich hebben georganiseerd, of naar de andere kant van het land, weg van hun familie en supporters. De voortdurende uitbreiding van gevangensystemen en -faciliteiten is noodzakelijk om ons van elkaar te kunnen scheiden en op afstand te houden. Telkens wanneer gevangenen in opstand komen, versterkt en past de staat deze maatregelen aan en bedenkt hij nieuwe maatregelen om te voorkomen dat dit opnieuw gebeurt. Alle barrières die we momenteel ondervinden om verbonden en mondig te blijven, zijn het bewijs van hoe bang de bewakers en managers moeten zijn.

Hoe passen we ons dan ook aan aan de innovatie van instrumenten en technieken van controle? Ten eerste moeten we ze trachten te begrijpen. Vaak zijn het de langdurig gedetineerden die het gedrag van de staat het beste kunnen observeren, testen en verwoorden, omdat zij het in de loop van de tijd hebben zien veranderen.

Dit is slechts een van de vele redenen waarom we hun deelname aan anarchistische ruimtes actief moeten faciliteren. Voor ons is het dus essentieel om redundante en gedecentraliseerde manieren te ontwikkelen om ondanks de bewaking en censuur in contact te blijven. Dit is nodig om een organisatie en samenwerking tussen de gevangenen en de meer vrije mensen op te bouwen. Correspondentie dient ook om gevangenen eraan te herinneren dat ze niet vergeten zijn en hun bewakers dat we hen in de gaten houden. Materiële steun is ook essentieel. Geld voor anarchistische gevangenen helpt hen niet alleen om te krijgen wat ze nodig hebben uit de gevangeniswinkel, maar kan ook naar anderen gaan die minder sociale steun hebben. Naast de gevangeniswinkel kan het geld ook worden gebruikt in de gevangenseconomie om hulpmiddelen te kopen of te maken om de communicatie in stand te houden, of om bescherming te bieden tegen geweld door bewakers of medegevangenen. We moeten ook het vermogen opbouwen om solidair te handelen en te reageren op wat we leren van onze kameraden binnen de gevangenis, of dat nu in de vorm is van gevangenisdemonstraties, telefoonzaps, destructieve acties of andere dingen waar maar weinigen van ons nog maar van durven dromen.

Wanneer een anarchist naar de gevangenis gaat, kan hij of zij fungeren als een verbindingspunt tussen mensen binnen en buiten de gevangenis. Onze toewijding aan en manier van gevangenenondersteuning zorgt ervoor dat deze verbinding vruchten afwerpt, niet alleen voor individuen, maar in het beste geval ook om de macht van de staat uit te dagen waar deze het meest geconcentreerd is. Deze rol van anarchistische en gepolitiseerde gevangenen kan vele vormen aannemen. Ze kunnen hun positie, stem en vermogen om deze te versterken gebruiken om grotere kwesties aan de kaak te stellen. Dit informeert buitenstaanders over de strijd van gevangenen. In de VS is dit het best te zien in de strijd voor de bevrijding van zwarte mensen en de overlap tussen de activiteiten van de Black Panther Party en het Black Liberation Army buiten de gevangenis en de opstanden in gevangenissen en penitentiaire inrichtingen in het hele land. Meer recentelijk hebben we gezien hoe Eric King opkwam voor vrienden die hij in de gevangenis had gemaakt en die hem tijdens enkele van zijn moeilijkste tijden hadden geholpen. We hebben ook gezien dat verschillende mensen die in gevangenissen in Atlanta vastzitten vanwege hun betrokkenheid bij Stop Cop City en in Pennsylvania vanwege vermeende betrokkenheid bij dierenbevrijding, hun mediaconnecties gebruiken om de omstandigheden binnen de gevangenis te beschrijven en de verhalen te vertellen van mensen die ze daar hebben ontmoet. De meeste mensen in de gevangenis hebben niemand die hun woorden kan verspreiden, of dat nu via een blog, een zine of graffiti is. Anarchistische ruimtes kunnen en doen dat wel. Michael Kimble is een goed voorbeeld van iemand die fungeert als schakel tussen externe steun en een gevangen queer-bevolking die op eigen voorwaarden wederzijdse hulp biedt. Hoewel ze nog steeds in een zeer precarie situatie verkeren en onder vuur liggen, heeft Marius Mason een sterke invloed kunnen uitoefenen op de behandeling van en toegang voor transgenders in het federale gevangeniswezen. In 2020 nam Jeremy Hammond een video op van zichzelf en andere gevangenen waarin ze hun solidariteit betuigden met de Black Lives Matter-protesten op straat.